Conclusion of Tractate Beitzah

עין משפט ביצה משילין פרק חמישי השים מי שומן אללו אורמים - מעיר חחרת ויבוחו אללו על ידי ערוב: לא יוליפו - לחחר סעודה מעת בידם לביתם לסעודת הלילה: אלא אם כן בח א מייי פיף מפלי נכם לכם · ש"י אחר: **מנוטיםם מערב יו"ע** · שמסרם בעל הביח זה לאדם אחר במשיכה ואמר לו זכה במנות הלל לפלני ולפלני ולפלני ולפליני אדון שיש"ש איה סיקן שה לו לאדם שלא בפניו והיו שלהם מבעוד יום לילך כרגליהם : **רבין אם הכנים כרשות** · שורו וקדרוחיו ופירוחיו להלר חברו בעל הלר חייב בנזקון ורישא דהך מחני' בבבא קמא דכי אמר ליה עול עול ואנער קאמר ליה: לימא · הך פלוגהא דהכא כי הך אולא משום גע ב פייי שיג משלי קבור דפ הגו פס של של הנפנ קהה פסי לשם יון פעורה ביר פין ומין משון בוכס יי פע בין מי פול פעון מי פול פעון מי פול פעון מי שומן אצלו אורחים לא יוליבו בירם פי" (אלא אם כן זכה להן תימה ש"פ מיק פעון מי "מי שומן אצלו אורחים לא יוליבו בירם "" (אלא אם כן זכה להן בירה שם "פיף 6: דאמר רב הלכה כרבגן דקיימי ברשותיה לענין שמירה הוא הדין לתחומין: אמר לך רב י בקך אנה מנות אלא אם כן זכה להם מנותיהם מערב ל"ל זכה אפי' בירר חלק כל אחד ואחד נמי מידי דהוה מני פים מסלטום אבן לל דאמריק לעיל (דף לה.) אט"פ איז סיי שוז סעיף יו: דאמרי אפי' לרבי דאינו רבי לא פליג יו"ט: גבל אתמר המפקוד פירות אצל חבירו רב אמר כרגלי מי שהפקודו לו ושמואל אלא בדלא פרים אלא עול סתמא שלא נחנו לו אלא ביו"ט וכו' וי"ל כא ד ה מיי פייב דשואל דעתיה טפי אכלי מאורחים על אמר ליה וסבר רבי עול ותנטר את קאמר ליה אכל מפקיד פירוס דהכא אבר ברגלי המפקיד ליכא רב ושמואל המפני נמ: נמ: לאו בסממא עסקין אלא בדקביל דאודו למעמייהו דתגן* אם הכנים ברשות אמר כרגלי המפקיד לימא רב ושמואל מנות] . [תנן ואם עורב הוא בסת לאין שה פושים מינותן . מרישא דקתני ואם וסימן הוא סימן הוא סשף ג: לנטירותה: ושמואל אמר אנא דאמרי בעל החצר חייב רבי אומר לעולם אינו חייב ערבו בני אומה שיר לא יביאו לא בר מיים פרי מסל מל למין הי ממי מסל מל למין הי לאין סה מושיש איה הסל המרים : בציעילי המתרה לאין סיפו שי סעף נ: ביה המתרים באינם מתבשלין באילן בהא אפי׳ לרבכן עד כאן לא קאמרי עד שיקבל עליו בעל הבית לשמור ואמר רבנן התם דקיימי ברשות בעל חלר רב הונא אמר רב הלכה כדברי חכמים אלא לענין שמירה דכיון דסכירא להו ושמואל אמר יהלכה כרבי לימא רב דאמר דמסתמא של ואנטר לך קאמר ליה כרבגן ושמואל דאמר כרבי אמר לך רב אנא לעולם וגודרין אותן מן הדקל ועושין כ"ם דבעל השור מינח ניחא ליה דאמרי אפי לרבי עד כאן לא קאמר רבי התם להם חותלות וכונסין לתוכן ומתבשלות דמוקי שורו ברשותו דבעל חלר אלא דבסתמא לא קביל עליה נמירותא אבל ומבעיה לר"ם מהו להכול מהן ביו"ם -סוסום שמרו דאי מזיק האי שור לבעל חלר הכא הא קביל עליה נמירותא ושמואל אמר לא מיחייב עליה אבל הכא לענין ולא נהירא דפלעילי תמרה לא משמע מחומין מי ניחה להי לחינש כו': פנו אנא דאמרי אפי' לרבגן עד כאן לא קאמרי ואס ערכ כוה פירופיו כמוסו - הלמה רבגן התם אלא דניחא ליה לאיניש דניקום הכי אלא פירושו דהוי פני תמרה רבינו חננאל שסופן להיות נגמרין ומחוקין יפה יפה עמהן וחירק רב ששת ייבה שאני : פי שהיו ועדיין לא נתבשלו ופולעין אותם אחת לו פירותיו בעיר אחרת כרגלי המפקיד נינהו: שיסד לו קרן תוריה ברשותיה דבעל חצר דאי מזיק ליה לשנים בסכין ומעלין אותן לגג ליבשן יעירגו בני אותה העיר ולא הוו כגרוגרות ולמוקון דלא דמינהו לו שבירותיו ואם עירב זוים · דאושליה ביתא הלכך ברשות לא מיחייב אבל הכא כיי ניחא ליה לאיניש המפקיד הן אבל הכא דמשכן שומר ולה הוו כנרוג רופונטון אומם ביותיו כמותיו איתםר ביורים דלה היו לחין מעולם:
הרון עלך משילון וסליקא המיקריו אביו עיבור ביצה ביני המקפרי לישה לה מסבת ביצה אורו לשפייתי דתן דליקום פיריה ברשותיה דחבריה תגן ואם וקבל עליו שמירתן הרי הן כרגליו: ערב הוא פירותיו כמוהו ואי אמרת כרגלי לא"כ זכה י וכי זכה מיהא מוליכין והרי בידו הופקדו לאחר זכיה וש"מ מי שהפקידו אצלו כי ערב הוא מאי הוי אמר רב דונא אמרי בי רב 'כגון שיחד לו לה סוסבת ביצה כתלי המפקיר: לימא קרן זוית ת"ש מי שומן אצלו אורדום לא יוליכו בידם מנות אא"כ זכה להם נכ"ק מפרק שור שנח כרגלי המפקיד הן: זכה שאני שהרי כל עלמו לא עשה אלא להוליאו מנותיהם מערב יו"ם ואי אמרת כרגלי מי שהפקידו אצלו כי זכה להם ע"י גרשות בעל חצר חיים משביחתו ולהעמידו בשביתה שלהן וברשותן: תלא בשרא בעברא דרשא. בבית אושפיזכניה שנחנו לו טבחי העיר מבעוד יום והוא היה בן עיר אחרת שמערבין לו לבוא לכאן : פ"ג מש בתן א"ל אם אם סלים זיל שקיל ואי אינסו סלו לך - ללרכך לא תשקול בל להוליכן לעירך ולקמיה מפרש מעמא ואזיל: שאני עברא דרשא . של להן כלומר שאני הכא דחלינהו איהו בופיה בעברא דדשא והם לא קבלוהו מידו לשמרו דכמי שיחד לו קרן זוית דמי : פ"ל רב הלל לרב פשי ואי אינסו סלו ליה לא שקיל והאמר שב בי שמואל שור של פעם הרי הוא כרגלי כל אדם - אלמא כיון דאוקמיה במחשבתו ברשות כל מי שיקנהו מותר הקונה להוליכו למקומו והכא נמי הא ברשותיה אוקמיה במחשבתו ברשות כל מי שיקחנו : א"ל רבינא לרב משי ואי אינהו חלו ליה לא שקיל והפ"ר יומנן הלכה כר' דופפ . אלו הן מדבריות כל שיוצאות ורועות באפר ואין נכנסות לישוב לא בימות המפקרים אנלי כנ הרמה ולא בימות הנשמים ומי אית ליה לרבי מוקצה והא בעא מיניה דהוא נועא פורי ה דאמר הרי הוא כרגלי הרועה אלמא כיון דאין רועה בעיר אלא הוא ואכן ר" שמעון בר רבי מרבי *פצעילי תמרה לר"ש מהו א"ל 'אין מוקצה לר"ש נפיירי וייניי ה' לא ה' אחר ה' לא מקל ' יוקטין וויני האפעולי הוא אחר ה' אחר ה' אחר האפעולי האפעולים האפעולי האפעי ה סהדי דכל מי שיש לו בהמה דעתו סהרי דכל מי שיש לי בתחה דעתו שקרה להכגליו לחתיים בהדיל ברומיה ולדעתות דידיה חלו ליה: כרגלי הבעים יוכיון דלגרט חלאוה שם הזה ליה איהו בעלים: חשישה אים שקרה להכגליו לחתיים בהדיל ברומיה ולדעתות דידיה חלו ליה: כרגלי הבעלים: וכיון דלגרט חלאוה שם הזה ליה איהו בעלים: חלי וחשמי ששאל שה שלה בל כר מנלל בל כר בל כר מנילל לו משום החתיים ולא ללו רכ הולא דלאור ליה הכי חלאוה שם הזה ליה איהו בעלים: הייו דשברי שליה כל אלם שלמי רב הנלל בל בר הנלל: או משום החתיים ולא משום לאור משום החתיים ולאור משום משקם החתיים ולא משום להיי בל בר הנלל: או להשום השלם ללו ולו משום משקם החתיים ולא משום להיי ללו משום להיי ללו הייה בנהו משקם ללו הייה בלים לו משום משקם בלך לשן לחת משום מוקלה: ברומים ומאלי ויונו מלה בל הייה בעתן לכך והם אים ועלה בלולו משקם בלך לשון לחת משום מוקלה בליל לאורווי בברומון והאיר משקם משקם החתיים ולא שלא מוגרלים לאורווי בברומים מוקלה ובללו לו משום מוקלה ובללו לאורווי בברומים הוא הייון משקם בללו משום מוקלה משקם בללו מולו לחת משום מוקלה משקם בללו המשקם בללו משקם בללו מולו לחת משחם משקם בללו מולו לחת מתבים לאורוי בברומים מולו משלם המשחם משקם בללו מולו לחת משחם מהלו מהלו לשלם בלולו מתבשלות בלולן לשום שלה משחם להוא משחם המרים ומוכין לוחן לחוב לחת בלולן לשום בלולו מושקו להו מות המשחם ביום מובי בלו מומלו הוא משחם בללו משחם בלו משחם בלו משחם בלו משחם בלו מושחם בלו מהלול משום להו מותרים משחם בלו מושחם המותרים ומותרים לאון משקם בללו משחם בלו משחם בלו משחם בלו משחם בלו משחם בלו משחם בללו משחם בלו משחם בל משחם בלו משחם בלו משחם בלו משחם בל משחם בלו משחם בל משחם בלו משחם בלו משחם בלו משחם בלו משחם בלו משחם בל משחם בל משחם בל משחם בל מש אשי לוב כתנא ואי שקיל ורתנן השאל כלי מחבריו מערב יו"ם כתלי השואל : הנה אע"ם שהן נרשית המשאיל כתנלי השואל תן ואטיקנא אלא רב הונא הבי קאומר רב הנילא נברא רבה ופירי
רוא אי אידו תלא גלי דעתיה רבי יחיב סיפנא שקיל ליה ולא מסת דעתיה ואי אינתו תלו חייש דלמא מחלפו ליה ()נוסח דעתיה סיניה: סי שוימן אצלו אורחין לא יביא בירש פנוח לה בנותיתן מערב יו"ם: (בתנו") אין משקון ושחפין המדבריות אבל משקו ושורפין את הבייתיות - לכה לי לפיתנא משקו מילה באירה קמ"ל דלישקי איניש והדר לישחום ס"ם הני אינא
במבש" - () ת"ר אלו הן מדבריות שיצאות ווושת במסח ונכנסות ברביעה (ראשונה) בייתיות שיתאות ווושת במסח ונכנסות ברביעה (ראשונה) שידצאות בראס דציל ואי אינהו חלו לים לא שקול. ג) נראה דרביעו זיל סיל דכיון דמשה דעשים מיניה אשור משום החומין וכן פיי הרג המאירי זיל כשם השפרשים זייל ואולי דכוון על רביע זיל. ג) כ"ה ג

Conclusion of Tractate Beitzah

משילין פרק חמישי

רבינו חננאל 80

שיוצאית ורושת כאפר אלא גרוגרות וצמוקון בלבד איבעית אימא הני נמי בישת המשונה לא גרוגרות וצמוקון בלבד איבעית אימא הני נמי לוסן כידים ולמוקין שהן מחלה ראויין לאכילה והוא דמה בישת המשונה להישון או בגרונה בידים המשונה האיבעית אימא לדבריה בדרבן לו דמה אומן כידים ואיבא להול דרידי אין מוקצה אלא לדרידכו אודו לי מידה מדבריות האיבא לא לדרידכו אודו לי מידה האיב עי איבא להול הועות בפסחונבנסות ברביעה ראשונה הי ששען מיו ואמר ליי היידי בייתות הן ואמרו ליה רבנן לא מדבריות הן:

""" מוקלה אלפנ"ל מתני לדבריה דרבנן לא מדבריות הן:
""" מוקלה אלפנ"ל מתני לדבריה דרבנן האים להו לדרידי אין מוקלה להיים קאמר ליה אכל לדידי שמעון מיו ואמר ליי שוואר ליידי אין מוקלה לאים מוקלה לאידידי אין מוקלה ליידי שוואר ליידי אין מוקלה ליידי שוואר ליידי אין מוקלה ליידי אין מוקלה ליידי שוואר ליידי אין מוקלה ליידי אין מוקלה ליידי שוואר ליידי אין מוקלה ליידי אין מוקלה ליידי אוואר ליידי אוואר ליידי אין מוקלה ליידי אוואר ליידי אין מוקלה ליידי אין מוקלה ליידי אוואר ליידי אין מוקלה ליידי אוואר ליידי אין מוקלה ליידי אוואר ליידי אוואר ליידי אוואר ליידי אין מוקלה ליידי אוואר איידי אווא

אלא נרונרת וציפוקין

הדרן עלך משילין פירות וסליקא מסכת ביצה

הדרן עלך משילין פירות וסליקא לה מסכת ביצה

אחר השלמת המסכת יאמר זה ויועיל לשכחה בעזה"

*) הדרן עלך מסכת ביצה והדרך עלן דעתן עלך מסכת ביצה ודעתך עלן לא נתנשי מינך מסכת ביצה ולא תתנש מינן לא בעלמא הדין ולא בעלמא דאתי:

יאמר כן שלש פעמים ואחר כך יאמר זה :

ידי רצון מלפניך יי׳ אלהינו ואלהי אבותינו שתהא תורתך אומנותנו בעולם הזה ותהא עמנו לעולם הבא **) חנינא בר פפא רמי בר פפא נחמן בר פפא אחאי בר פפא אבא מרי בר פפא רפרם בר פפא רכיש בר פפא מורחב בר פפא אחאי בר פפא דרו בר פפא : פפא נחכן בר פפא אואי בו פפא אבא כי ב פטרום בינו ובפיות עמך בית ישראל ונהיה כולנו אנחנו וצאצאינו וצאצאי עמך בית ישראל הערב נא יי׳ אלהינו את דברי תורתך: בפינו ובפיות עמך בית ישראל ונהיה כולנו יודעי שמך ולומדי תורתך: מאויבי החבמני מצותיך כי לעולם היא לי: יהי לבי תמים בחקוך למען לא אבוש: לעולם לא אשכח פקודיך כי בם חייתני: ברוך אתה יי׳ למדני חקיך: אמן אמן סלה ועד:

מודים אנחנו לפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו ששמת חלקנו מיושבי בית המדרש ולא שמת חלקנו מיושבי קרנות שאנו משכימים והם משכימים אנו משכימים לדברי תורה והם משכימים לדברים במלים אנו עמלים והם עמלים אנו עמלים

משכימים והם משכימים אנו משכימים לדברי תורה והם משכימים לדברים במלים אנו עמלים והם עמלים אנו עמלים מקבלים שכר והם עמלים ואיגן מקבלים שכר אנו רצים והם רצים אנו רצים לחיי העולם הבא והם רצים לבאר שחת שנאמר ואתה אלהים תורידם לבאר שחת אנשי דמים ומרמה לא יחצו ימיהם ואני אבמח בך:

יהי רצון מלפניך ה' אלהי כשם שעזרתני לסיים מסכת ביצה כן תעזרני להתחיל מסבתות וספרים אחרים ולסיימם ללמוד וללמד לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך באהבה וזכות כל התנאים ואמראים ותלמידי חכמים יעמוד לי ולזרעי שלא תמוש התורה מפי ומפי זרעי וזרע זרעי עד עולם ויתקיים בי בהתהלכך תנחה אותך בשבבך תשמור עליך והקיצות היא תשיחך: כי בי ירבו ימיך ויוסיפו לך שנות חיים: אורך ימים בימינה בשמאלה עושר וכבוד: יי' עוז לעמי יתן יי' יברך את עמו בשלום:

יתנדל ויתקרש שמיה רבא בעלמא דהוא עתיד לאתהדתא ולאחבא פולהנא דשמיא לאתריה וימליך קודשא בריך ולשכלל היכליה בנוה ולמעקר פולהנא נוכראה מארעא ולאחבא פולהנא דשמיא לאתריה וימליך קודשא בריך הוא במלכותיה ויקריה בחיכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל בענלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמיה רבא וכו' יהא שלמא וכו' עושה שלום וכי :

על ישראל וכר יהא שלמא וכר עושה שלום וכר :

*) [פי פגון של זה המוא כם' החיים שחיכר אחי הנאון מהרייל מפראג כם' זכיות חיא פינ] **) [בסיומא ושוף תשוכת הרמ"א ז"ל וכן כשף יש"ש בכ"ק כפוב רמזים של סוכרת שמות הללו]: